

27 februarie – 5 martie

El va face ceva de neînchipuit

Textul de memorat: „Dar El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedepsa care ne dă pacea a căzut peste El și prin rănilor Lui suntem tămăduiți.” (Isaia 53:5)

Lough Fook, un creștin chinez, a fost cuprins de milă pentru compatrioții lui care deveniseră sclavi în minele africane. A dorit să le ofere speranța Evangheliei, dar cum putea să aibă acces la ei? Soluția a fost să se vândă pe sine ca sclav pentru o perioadă de cinci ani. A fost transportat la Demerara, unde a trudit în mine și le-a vorbit tovarășilor lui de muncă despre Isus.

Lough Fook a murit, dar nu înainte ca două sute de oameni să fie eliberați din starea de deznădejde și să-L primească pe Isus ca Mântuitor al lor.

Ce sacrificiu de sine uimitor pentru binele altora! Ce exemplu!

Făcând ceva de neimaginat, adică luând, plin de umilință, „un chip de rob” (Filipeni 2:7), Domnul Isus a ajuns unde era imposibil de ajuns, adică la tine, la mine și la toată lumea cufundată și pierdută în abisul păcatului.

Săptămâna aceasta vom vedea cum acest eveniment extraordinar a fost profetizat cu sute de ani înainte de a avea loc.

Duminică, 28 februarie – Cine este Robul suferind (Isaia 50:4-10)

Dacă ar fi intenționat să transmită doar informații, Isaia ar fi expus toate detaliile cu privire la Mesia dintr-odată. Dar, ca să învețe, să convingă și să își ajute audiența să se întâlnească cu Robul Domnului, el creează o țesătură bogată de teme care se repetă ca într-o simfonie. Isaia dezvăluie solia lui Dumnezeu în etape pentru ca fiecare aspect să fie înțeles în relație cu restul tabloului. Isaia este un artist a cărui pânză este sufletul ascultătorului său.

1. Fă un rezumat al versetelor de mai jos. Cum Îl vezi pe Isus în acest pasaj? Isaia 50:4-10

În Isaia 49:7 aflăm că Robul lui Dumnezeu este disprețuit, urât de popor și „Robul celor puternici”, dar că „împărații vor vedea lucrul acesta și se vor scula, și voievozii se vor arunca la pământ și se vor închina”. În Isaia 50 aflăm că valea este adâncă pentru Învățătorul cel blând, ale cărui cuvinte îl înviorează pe cel doborât de întristare. Calea spre reabilitare trece prin suferințe fizice. Felul în care a fost maltratată pare foarte urât pentru noi, cei de azi. Dar, în Orientul Apropiat Antic, onoarea era o chestiune de viață și de moarte pentru un om și pentru familia sa. Dacă ai fi insultat sau maltratată pe cineva în felul acesta, ai fi făcut bine să te protejezi cât mai serios. Dacă ar fi avut chiar și cea mai mică posibilitate, victima și ai săi s-ar fi răzbunat cu siguranță.

Împăratul David a atacat și a împresurat țara lui Amon, pentru că împăratul ei îi dezonorase pe solii trimiși de el (2 Samuel 10:1-12). Dar Isaia spune că Robul este lovit, oamenii îi smulg barba, cauzându-I o mare durere, și Îl scuipă. Dar victima este trimisul Împăratului împăraților. Comparând Isaia 9:6,7 și Isaia 11:1-16 cu alte pasaje care vorbesc despre Rob, aflăm că El este Împăratul, Izbăvitorul cel tare! Și totuși, cu toată puterea și onoarea pe care le deține, din motive greu de imaginat, El nu Se salvează pe Sine! Acest lucru este greu de crezut. Când Isus a fost pe cruce, fruntașii poporului L-au luat în râs (vezi Luca 23:35; Matei 27:42).

Ce ar trebui să învățăm din Isaia 50:4-10 și să aplicăm în viața noastră? În ce domenii am avea nevoie de îmbunătățiri?

Luni, 1 martie – Poemul Robului suferind (Isaia 52:13-53:12)

Acest pasaj, cunoscut ca „Poemul Robului suferind”, confirmă reputația lui Isaia de „Evanghelist al Vechiului Testament”. Într-o perfectă armonie cu Evanghelia, poemul se ridică deasupra altor lucrări literare. Deși este incredibil de scurt, fiecare propoziție este plină de semnificații profunde care descoperă miezul căutării lui Dumnezeu de a salva o rasă cufundată și pierdută în păcat.

Aceasta nu este esența cuvintelor lui Isaia. El și-a pregătit audiența dezvoltând subiectul despre Mesia încă din prima parte a cărții sale. Urmărind viața lui Mesia pe pământ, profetul a început de la zămislirea și nașterea Lui (Isaia 7:14), l-a prezentat identitatea: Împărat divin din dinastia lui David (Isaia 9:6,7), a descris detaliat lucrarea Lui de refacere a lui Israel (Isaia 11:1-16) și lucrarea liniștită de eliberare de nedreptate și suferință (Isaia 42:1-7). Apoi, a dezvăluit că marea dramă a lui Mesia include tragedia înainte de înălțare (Isaia 49:1-12; 50:6-10). Poemul Robului suferind sondează adâncimile tragediei.

2. Recitește secțiunile poemului enumerate mai sus. Ce spun despre Mesia? Cum ne pregătesc pentru ce urmează în Isaia 52 și 53? Sau doar fac să pară și mai frapant ce se întâmplă în Isaia 52 și 53?

Preambulul poemului cuprinde un contrast șocant: Robul va propăși și Se va înălța, dar înfățișarea Lui va fi atât de schimbată, încât va fi de nerecunoscut. Cine poate să creadă așa ceva? Isaia 53:2,3 începe o coborâre dureroasă de la originea și înfățișarea obișnuită al Robului la suferința și lepădarea Sa. Apoi se explică faptul că El suferă, de fapt, pedeapsa noastră pentru a ne aduce vindecare. Poemul continuă cu coborârea Robului nevinovat spre mormânt, iar, în final, Robul ajunge să primească răsplata măreață prevăzută la începutul poemului. La versetul 13, se precizează că jertfa Lui pentru mântuirea altora este din voia lui Dumnezeu.

Compară acest poem cu Filipeni 2:5-11: Isus, care este chipul lui Dumnezeu, Se smerește, dezbrăcându-Se și luând chip de rob, smerindu-Se până la moarte, cea mai dureroasă și dezonorantă moarte, moartea pe cruce. Însă Dumnezeu Îl înalță nespun că toți să-L recunoască ca Domn (compară cu Isaia 49:7).

Ce spune Isaia că a făcut Isus pentru noi? Ce înseamnă pentru noi?

Marti, 2 martie – „Cine a crezut?” (Isaia 52:13-53:12)

În Isaia 52:13, Robul lui Dumnezeu este înălțat nespun de mult, dar, fără nicio avertizare, următorul verset descrie înfățișarea Lui ca fiind atât de schimonosită, încât nu a putut fi recunoscut ca unul dintre „fiii oamenilor”. Noul Testament arată de ce a fost atât de schimbată înfățișarea lui Isus: biciuirea, coroana de spini, crucificarea, dar, mai presus de orice, purtarea păcatelor rasei umane. Păcatul nu trebuia să devină niciodată parte integrantă din viața oamenilor. Faptul că l-a purtat, L-a făcut pe „Fiul omului” să Se schimbe la înfățișare atât de mult, încât să nu mai poată fi recunoscut.

Compară acestea cu istoria lui Iov, care s-a prăbușit deodată dintr-o poziție de mare bogăție, onoare și putere la starea de om nenorocit și amărât, ce ședea pe cenușa de pe pământ și își scărpină rănilor dureroase cu un ciob (Iov, capitolele 1 și 2). Contrastul a fost atât de mare, încât nici măcar prietenii lui nu l-au recunoscut la început (Iov 2:12). Întrebarea este: De ce a suferit Iov? De ce a trebuit să sufere Mesia? Niciunul dintre ei nu se cuvenea să sufere așa ceva. Amândoi erau nevinovați. Așadar, de ce există suferința?

3. Citește versetele pentru astăzi și notează cuvintele care arată suferința celui nevinovat pentru cel vinovat. Care este mesajul pentru noi?

Recitește întrebările din Isaia 53:1. Ele pun accentul pe ideea de a crede ceva de necrezut (compară cu Ioan 12:37-41) și ne îndeamnă să ne oprim pentru a afla restul istoriei. Dar întrebările implică și un apel.

- Studii -

Studiul 10 – El va face ceva de neînchipuit

În acest context, paralelismul dintre cele două întrebări presupune că brațul Domnului/puterea mântuirii (compară cu Isaia 52:10) li se descoperă acelor care cred raportul biblic. Vrei să trăiești în viața ta puterea salvatoare a lui Dumnezeu? Atunci crede cele scrise.

Analizează cu atenție Isaia 53:6. Care este mesajul specific aici? Ce îți spune textul ție, personal?

Miercuri, 3 martie – Cei la care nu se putea ajunge (Isaia 53:3-9)

Robul care suferă este descris în Isaia 53:2,3 ca o plantă plăpândă și disprețuită, aparent fără valoare, apoi Isaia ne poartă prin tinerețea Lui nevinovată până la jertfa ispășitoare. Chiar dacă deja a prezentat fundalul evenimentelor, tot nu suntem pregătiți, nu putem accepta suferința Robului. Dimpotrivă! Isaia ne-a spus să Îl prețuim pe Copilul care ni S-a născut, Domnul păcii. Alții Îl disprețuiesc, dar noi *știm* cine este El cu adevărat.

Cineva spunea: „Am făcut cunoștință cu dușmanul, și dușmanul suntem noi.” Robul nu a fost primul om disprețuit, respins sau obișnuit cu suferința. Și împăratul David a avut parte de toate acestea când a fugit de fiul său Absalom (2 Samuel 15:30). Dar suferința purtată de acest Rob nu este a Lui și nu este urmarea păcatelor Lui. Și nici nu o poartă doar pentru un alt om. „Domnul a făcut să cadă asupra Lui nelegiuirea noastră, a tuturor” (Isaia 53:6).

„De ce?” Datorită dragostei lui Dumnezeu va alege Mesia, Unsul Lui, să sufere! Dar de ce? El a ales să sufere pentru a ajunge la cei la care era imposibil de ajuns, adică la noi!

Cei care nu înțeleg consideră că a fost „lovit de Dumnezeu” (Isaia 53:4). La fel cum prietenii lui Iov au gândit că păcatele lui erau cauza suferinței și cum au întrebat și ucenicii lui Isus: „Cine a păcătuit: omul acesta sau părinții lui, de s-a născut orb?” (Ioan 9:2), cei care L-au văzut pe Isus pe cruce s-au gândit la ce era mai rău. Nu a spus Moise: „Cel spânzurat [pe lemn] este blestemat înaintea lui Dumnezeu” (Deuteronomul 21:23; Numeri 25:4)?

Și totuși, toate acestea s-au întâmplat din voia lui Dumnezeu (Isaia 53:10). De ce? „Hristos ne-a răscumpărat din blestemul Legii, făcându-Se blestem pentru noi” (Galateni 3:13). „Pe Cel ce n-a cunoscut niciun păcat, El L-a făcut păcat pentru noi, ca noi să fim neprihănirea lui Dumnezeu în El” (2 Corinteni 5:21). „Ce preț s-a dat pentru noi! Priviți crucea și jertfa ridicată pe ea. Priviți la mâinile acelea străbătute de cuiele nemiloase! Priviți la picioarele Lui, înțepenite cu piroane pe lemn! Hristos a purtat păcatele noastre în trupul Lui. Suferința aceea, chinul acela de moarte, este prețul răscumpărării voastre.”- Ellen G. White, *Mărturii*, vol. 6, p. 479

Povara, vina și pedeapsa pentru păcatele întregii omeniri au fost puse asupra lui Hristos la cruce, ca singurul mijloc de a ne salva! Ce ne spune acest lucru despre dragostea lui Dumnezeu?

Joi, 4 martie – O jertfă pentru vină (Isaia 53:10-12)

4. Ce înseamnă că viața Robului lui Dumnezeu este o „jertfă pentru păcat”? Isaia 53:10

Termenul ebraic se referă la o „jertfă pentru vină (pentru îndreptare)” (Leviticul 5:14-6:7; 7:1-7), care putea să facă ispășire pentru păcatele făcute cu voia împotriva altor oameni (Leviticul 6:2,3). Astfel de păcate a scos Isaia în evidență (Isaia 1-3; 10:1,2; 58). De asemenea, păcătosul trebuia să-i înapoieze celui greșit lucrul luat, plus o penalizare, înainte de a aduce jertfă pentru a primi iertarea de la Dumnezeu (Leviticul 6:4-7; Matei 5:23,24). În cazul unei întrebuintări greșite, din neatenție, a unui lucru care Îi aparținea lui Dumnezeu, plata se făcea față de Dumnezeu (Leviticul 5:16). Acum putem înțelege Isaia 40:2, unde Dumnezeu îi mângâie pe copiii Lui, spunându-le că au plătit suficient pentru ispășirea păcatelor lor.

Dar, după plată, trebuia să fie adusă o jertfă. Iată-o în Isaia 53: Robul lui Dumnezeu, în locul unui berbec, este dus ca o oaie la măcelărie, și asta pentru oamenii care rătăceau.

- Studii -

Studiul 10 – El va face ceva de neînchipuit

Cu toate că a fost „șters de pe pământul celor vii” (vers. 8; compară cu Daniel 9:26), consumat în întregime de sacrificiul care aprinde flacăra speranței pentru noi, Robul se ridică din morți, vine de pe drumul fără întoarcere, pentru a fi înălțat, pentru a vedea „o sămânță de urmași” și pentru a trăi multe zile (Isaia 53:10-12).

5. Citește versetele următoare. Cum reflectă fiecare dintre ele același mesaj de fond asemenea celui din Isaia 53? Psalmii 32:1,2; Romani 5:8; Galateni 2:16; Filipeni 3:9; Evrei 2:9; 1 Petru 2:24

Dacă cineva te-ar ruga să rezumi într-un singur paragraf vestea bună din Isaia 52:13-53:12, ce ai scrie?

Vineri, 5 martie – Un gând de încheiere

„Hristos a purtat păcatele noastre în trupul Lui, pe lemn [...]. Ce este păcatul dacă nicio ființă creată nu a putut să facă ispășire pentru el? Cum este blestemul lui dacă doar Dumnezeu a putut să-l anuleze? Crucea lui Hristos dă mărturie oricărui om că pedeapsa pentru păcat este moartea.” - Ellen G. White, *Our High Calling*, p. 44

„Legea guvernării lui Dumnezeu avea să fie înălțată prin moartea singurului Fiu al lui Dumnezeu. Hristos a purtat vina pentru păcatele lumii. Destoinicia noastră se află doar în întruparea și în moartea Fiului lui Dumnezeu. El a putut suferi pentru că a fost susținut de Dumnezeu. El a putut suporta pentru că nu a avut nicio pată de necredință sau de păcat. Hristos a triumfat în favoarea omului prin faptul că a suportat justețea pedepsei. El i-a asigurat omului viața veșnică și, în același timp, a înălțat Legea și a făcut-o să fie onorată.” - Ellen G. White, *Solii alese*, cartea 1, p. 302

Rezumat: După ce a vorbit despre nașterea, identitatea și viața Eliberatorului trimis de Dumnezeu, Isaia prezintă tragedia supremă care ne dă speranță: pentru a ajunge la oamenii pierduți, printre care și noi, pentru a-i salva și a-i vindeca, El a purtat de bunăvoie suferințele și pedeapsa cuvenite păcătoșilor.

STUDIUL LA RÂND – BIBLIA ȘI CARTEA EVANGHELIZARE

Biblia: Daniel 12 – Osea 6

1. Prin ce a promis Domnul că va logodi poporul pentru totdeauna cu El?
2. Ce vor face copiii lui Israel la vederea Domnului și a bunătății Lui, în vremurile de pe urmă?
3. Din ce cauză pierea poporul lui Dumnezeu?
4. Ce vrea Domnul mai mult decât jertfe și ardere-de-tot?

Evanghelizare, Secțiunea 12, subcapitolul „În sudul Europei”

5. Ce fac, pentru un timp, multe suflete prețioase și de ce?